RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 97.258 van 29 juni 2001
in de zaak A. 101.578/IX-2760.

In zake : Jean MARIS,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. DE SIMONE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Sint-Jansplein 49, bus 6

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Werkgelegenheid,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jean MARIS op 12 maart 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 19 december 2000 betreffende de voorwaarden en modaliteiten van de erkenning van havenarbeiders in het Antwerpse havengebied;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 mei 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DE SIMONE, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat A. LINDEMANS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker Jean MARIS is een erkend havenarbeider in de haven van Antwerpen.

1.2. Artikelen 1 tot 3 van de wet van 8 juni 1972 betreffende de havenarbeid luiden als volgt :

> "Artikel 1. Niemand mag in de havengebieden, havenarbeid laten verrichten door andere werknemers dan erkende havenarbeiders.
> Art. 2. De omschrijving van de havengebieden en de havenarbeid zoals bepaald door de Koning in uitvoering van de artikelen 35 en 37 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités, geldt voor de toepassing van deze wet.

Art. 3. De Koning bepaalt de voorwaarden en de modaliteiten van de erkenning van de havenarbeiders op advies van het voor het betrokken havengebied bevoegd paritair comité.

(...)";

1.3. Met artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 januari 1973 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het havenbedrijf, zoals gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 11 juni 1974, 8 april 1989 en 22 januari 1996, is het Paritair Comité voor het havenbedrijf en het Paritair Subcomité voor de haven van Antwerpen bevoegd gemaakt voor de werknemers en hun werkgevers die "in de havengebieden :

A. als hoofdzakelijke of bijkomstige activiteit havenarbeid verrichten, d.w.z. alle behandelingen van goederen welke per zee- of binnenschepen, spoorwagens of vrachtwagens aan- of afgevoerd worden, en de met deze goederen in verband staande bijkomende diensten, ongeacht deze activiteiten geschieden in de dokken, op bevaarbare waterwegen, op de kaden of in de instellingen welke gericht zijn op invoer, uitvoer en doorvoer van goederen, alsook alle handelingen van goederen, welke per zee- of binnenschepen aan- of afgevoerd worden op de kaden van nijverheidsinstellingen.

Er wordt verstaan onder :

1. Alle behandelingen van goederen :

a) goederen : alle goederen, met inbegrip van containers en vervoermiddelen, slechts uitzondering gemaakt voor :

- de aanvoer alsmede de afvoer in bulk van aardolie (vloeibare), aardolieprodukten en vloeibare grondstoffen voor de raffinaderijen, de chemische nijverheid en de opslag- en transformatiebedrijvigheden in petroleuminstallaties;
- vis aangevoerd met vissersvaartuigen;
- vloeibare gassen onder druk en in bulk.

b) behandelingen : laden, lossen, stuwen, ontstuwen, omstuwen, storten, trimmen, klasseren, sorteren, calibreren, stapelen, ontstapelen, alsmede samenstellen en ontbinden van eenheidsladingen.

2. De met deze goederen in verband staande bijkomende diensten : markage, wegen, meten, cuberen, controle, ontvangen, bewaken, afleveren, nemen van stalen en verzegelen, schoren en ontschoren.

3. Instellingen : afdaken, loodsen, laad- en opslagplaatsen en magazijnen.

4. Bevoegdheidsgebied. Havengebieden.

Voor Antwerpen. Het gebied ...
(...)
B. als hoofdzakelijke of bijkomstige activiteit goederen behandelen of met deze goederen in verband staande diensten verrichten voor zover zij niet vallen onder A noch ressorteren onder andere paritaire comités dan de aanvullende paritaire comités voor werklieden of bedienden";

Punt B is aan de tekst toegevoegd door het koninklijk besluit van 8 april 1989 en heeft betrekking op de zogenaamde aanvullende of logistieke diensten.

Diezelfde begripsomschrijving komt ook voor in artikel 2 van het koninklijk besluit van 12 augustus 1974 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van paritaire subcomités voor het havenbedrijf en tot vaststelling van het aantal leden ervan, zoals gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 18 december 1989 en 24 november 2000.

1.4.1. Het koninklijk besluit van 10 januari 1977 betreffende de voorwaarden en de modaliteiten van de erkenning van havenarbeiders in het Antwerpse havengebied regelt voor dat havengebied de wijze waarop de erkenning als havenarbeider wordt verleend. Om erkend te worden moet de arbeider aan een aantal voorwaarden voldoen, bepaald in artikel 3, § 1, van het besluit.

1.4.2. Dat besluit is op 9 maart 1999 ingrijpend gewijzigd door de havenarbeiders in te delen in een "algemeen contingent" en een "aanvullend contingent". Met die wijziging was het de bedoeling het algemeen contingent voor te behouden aan de arbeiders die tewerkgesteld zijn in de kern van de havenactiviteit en het aanvullend contingent voor te behouden voor specifieke en sterk wisselende bezigheden, teneinde aldus te kunnen inspelen op de steeds verder gaande diversifiëring van de activiteiten in het havengebied door een modern en rationeel beheer van de haven te verzoenen met het op

peil houden van de tewerkstelling. Meer bepaald wenste de verwerende partij, door voor het aanvullend contingent bijzondere loon- en arbeidsvoorwaarden tot stand te brengen, de vestiging van distributiebedrijven in de haven aan te moedigen en de activiteiten die strikt met de havenbedrijvigheid te maken hebben te scheiden van activiteiten van vervoer en logistiek. Die regeling werd niet negatief geacht voor de arbeiders van het algemeen contingent aangezien zij daarmee, met behoud van hun eigen statuut, een bijkomende mogelijkheid zouden krijgen om op basis van een arbeidsovereenkomst werk te verrichten in de aanvullende en logistieke diensten van het aanvullend contingent.

Omdat bij de totstandkoming van het koninklijk besluit van 9 maart 1999 het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State niet was ingewonnen, is dat besluit bij arrest nr. 83.345 van 8 november 1999 door de Raad van State vernietigd.

1.5.1. Met het thans bestreden koninklijk besluit van 19 december 2000 stelt de verwerende partij een nieuwe regeling in die in de plaats komt van het koninklijk besluit van 10 januari 1977. Daarin wordt de opsplitsing van de erkende havenarbeiders in een algemeen en een aanvullend -nu logistiek- contingent hernomen. De havenarbeiders worden erkend, voor bepaalde of voor onbepaalde duur, door een administratieve commissie. Zij kunnen erkend worden als havenarbeider van het algemeen contingent of als havenarbeider van het logistiek contingent. De erkenningsvoorwaarden ondergaan, in vergelijking met het koninklijk besluit van 10 januari 1977, een wijziging in die zin dat nu de duur van de "voorbereidingslessen tot veilig werken" formeel wordt vastgelegd (voor de havenarbeiders van het algemeen contingent drie weken; voor de havenarbeiders van het logistiek contingent drie dagen), dat de talenkennis niet meer wordt vereist voor de erkenning binnen het

logistiek contingent en dat, waar voorheen geen erkenning meer mogelijk was in geval de erkenning was ingetrokken, die verbodsbepaling nu beperkt wordt tot een intrekking in de laatste vijf jaar (voor de havenarbeiders van het algemeen contingent) of een intrekking in de laatste vijf jaar op grond van een feit dat een onmiddellijk ontslag wegens dringende reden heeft toegelaten (voor de havenarbeiders van het logistiek contingent). De bestaande erkenningen -zoals die van verzoeker- worden van rechtswege omgezet in een erkenning voor het algemeen contingent.

1.5.2. In de nieuwe regeling zijn de voorwaarden voor de erkenning van havenarbeider van het algemeen contingent (artikel 4, § 1) op de volgende vlakken strenger dan de voorwaarden voor erkenning van havenarbeider van het logistiek contingent (artikel 4, § 2) : de kandidaat voor de eerstgenoemde categorie moet een voldoende professionele talenkennis hebben, hij moet gedurende drie weken -en niet gedurende drie dagen- voorbereidingslessen voor veilig werken hebben gevolgd en zijn erkenning mag in de laatste vijf jaar niet ingetrokken zijn geweest; voor het logistiek contingent mag de erkenning enkel in de laatste vijf jaar niet ingetrokken zijn geweest voor een reden die de onmiddellijke beëindiging van de arbeidsovereenkomst wegens dringende reden toelaat.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ziet in het feit dat er voortaan een nieuwe categorie havenarbeiders bestaat die een bedreiging vormt voor de categorie waartoe hij behoort; dat hij die bedreiging op drie vlakken situeert : de invoering van het logistiek contingent zal een nefaste invloed hebben op zijn eigen tewerkstelling want voortaan kunnen havenarbeiders die in het logistiek contingent erkend zijn ingezet worden om havenarbeid te verrichten die tot nog toe verricht is door havenarbeiders als hijzelf, behorend tot het algemeen contingent; die vrees is reëel, want de havenarbeiders uit het logistiek contingent hebben slechtere loon- en arbeidsvoorwaarden; dientengevolge zal niet alleen zijn inkomen onder druk komen, maar ook zijn erkenning als havenarbeider, want die erkenning is afhankelijk van het verrichten van een bepaald aantal prestaties en het verlies van de erkenning is nadelig voor hem aangezien hij vijf jaar uitgesloten is van een nieuwe erkenning en hij de daarmee verbonden voordelige uitstapregeling verliest; een ander nadeel bestaat erin dat hij in de toekomst meer en meer geconfronteerd zal worden met havenarbeiders uit het logistiek contingent, die evenwel niet de vereiste opleiding gekregen hebben en dat vormt in het zeer onveilige arbeidsmilieu van de Antwerpse haven een nadeel dat zeer ernstig is en moeilijk te herstellen; tenslotte, doordat de arbeiders van het logistiek contingent gedeeltelijk inzetbaar zijn in het werk van de arbeiders uit het algemeen contingent en doordat die arbeiders afwijkende loon- en arbeidsvoorwaarden hebben zullen zijn eigen loon- en arbeidsvoorwaarden ongunstig evolueren en zal de levensstandaard van de categorie waartoe hij behoort verminderen;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daar in haar nota met opmerkingen tegenover stelt : het ingeroepen nadeel bestaat reeds en in ieder geval is de

regularisatie na een vernietigingsarrest mogelijk; de thans erkende havenarbeiders blijven erkend in het algemeen contingent, er wordt daarnaast wel een nieuw contingent ingesteld maar het nadeel dat verzoeker ziet in het naast elkaar bestaan van twee contingenten is louter hypothetisch en is daarenboven integraal te wijten aan de minder gunstige loon- en arbeidsvoorwaarden van het logistiek contingent, die dan zelf niet volgen uit het thans bestreden besluit, maar uit reeds bestaande collectieve arbeidsovereenkomsten en afspraken op het terrein;

3.3.1. Overwegende dat met het bestreden besluit de mogelijkheid wordt ingevoerd om havenarbeiders in een logistiek contingent in te delen, hetwelk aldus een plaats verwerft naast het algemeen contingent waar verzoeker blijft deel van uitmaken; dat, naar luid van artikel 2 van het bestreden besluit, die havenarbeiders hetzelfde werk mogen verrichten als de arbeiders van het algemeen contingent maar dan beperkt tot een bepaalde plaats, met name de "locaties waar goederen ter voorbereiding van hun verdere distributie/verzending een transformatie ondergaan die indirect leidt tot een aanwijsbare toegevoegde waarde";

Overwegende dat, aangezien verzoeker van rechtswege wordt ingedeeld bij het algemeen contingent en hij op dezelfde wijze als voorheen in het gehele havengebied havenarbeid kan blijven verrichten, het bestreden besluit de actuele situatie van verzoeker op geen enkele wijze verandert; dat hij geen nadeel aanvoert dat verband houdt met de -overigens geringe- wijzigingen die voor de toekomst aan zijn statuut van havenarbeider van het algemeen contingent wordt gebracht; dat hij zijn nadeel toespitst op de gevolgen die de havenarbeiders van het algemeen contingent dreigen te ondervinden van de invoering van een tweede categorie havenarbeiders; dat de verschillen onder de

twee categorieën, zoals zij uit de erkenningsvoorwaarden blijken, hierboven sub 1.4.2. zijn samengevat;

3.3.2. Overwegende dat verzoeker in de eerste plaats bevreesd is voor de invloed, op zijn categorie, van de minder gunstige loon- en arbeidsvoorwaarden waarin de havenarbeiders van het logistiek contingent tewerkgesteld zullen worden in die zin dat de arbeiders van het algemeen contingent geen arbeid meer zullen kunnen verrichten op de plaatsen waar arbeiders van de beide categorieën tewerkgesteld kunnen worden, zodat zij het gevaar lopen enerzijds de voor het behoud van hun erkenning vereiste minimumprestaties niet te kunnen halen en anderzijds hun voordelige status te zien teloorgaan;

Overwegende dat de verwerende partij te dien aanzien terecht opmerkt dat het bestreden besluit die loon- en arbeidsvoorwaarden niet vastlegt maar dat het beperkt is tot de vaststelling van de erkenningsvoorwaarden voor twee categorieën havenarbeiders; dat de opsplitsing van de arbeiders in twee categorieën op zich niet inhoudt dat de loon- en arbeidsvoorwaarden wezenlijk moeten verschillen; dat dus het nadeel dat verzoeker aldus voor ogen heeft niet rechtstreeks volgt uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit;

3.3.3. Overwegende dat verzoeker vervolgens bevreesd is dat, door de invoering van een nieuwe categorie havenarbeiders, de onveiligheid van het werk in de haven zal vergroten; dat met dat nadeel verzoeker refereert aan de vaststelling dat de in het bestreden besluit opgenomen erkenningsnormen niet altijd even streng zijn voor de arbeiders van het logistiek contingent als voor de arbeiders van het algemeen contingent aangezien de arbeiders van het logistiek contingent slechts gedurende drie dagen de "voorbereidingslessen tot veilig werken" gevolgd moeten hebben in plaats van

drie weken voor het algemeen contingent; dat daarbij ook de voorwaarde kan betrokken worden dat de arbeiders van het algemeen contingent een "voldoende professionele taalkennis" moeten bezitten om de bevelen en onderrichtingen te kunnen verstaan, wat dan weer niet vereist wordt voor de erkenning in het logistiek contingent;

Overwegende dat de erkenningsvoorwaarden voor de categorie van de arbeiders uit het logistiek contingent ietwat soepeler zijn; dat die soepelheid evenwel niet zonder meer de conclusie oproept dat die arbeiders het werk in het havengebied onveiliger zullen maken; dat immers de arbeiders van het logistiek contingent slechts op bepaalde plaatsen in de haven tewerkgesteld kunnen worden terwijl het bestreden besluit ook een einde stelt aan de tewerkstelling van arbeiders die, overeenkomstig artikel 1 van het koninklijk besluit van 10 januari 1977, geen erkenning bezaten maar enkel over een gelegenheidsattest beschikten en geen enkele veiligheidsopleiding moesten hebben gevolgd; dat trouwens verzoeker zelf ook niet aangeeft hoelang hijzelf een veiligheidsopleiding heeft gevolgd; dat in die zin het aangevoerde nadeel hypothetisch is;

3.3.4. Overwegende dat aangenomen kan worden dat de invoering van een nieuwe categorie van havenarbeiders, voor wie enigszins soepelere erkenningsvoorwaarden gelden en wier tewerkstelling zal gebeuren op plaatsen die voorheen het voorbehouden terrein waren van de categorie waar verzoeker deel van uitmaakt, voor zijn categorie en dus voor hemzelf een bedreiging en een nadeel vormt; dat evenwel in het kader van een schorsingsprocedure nagegaan moet worden of dat nadeel ernstig is en moeilijk te herstellen, dit wil zeggen dat een later volgende vernietiging het nadeel niet meer afdoende kan herstellen en dat het aan verzoeker toekomt om op overtuigende wijze de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van dat nadeel aan te tonen;

Overwegende dat verzoeker geen concrete gegevens voorlegt die kunnen doen vermoeden dat de onveiligheid in de haven zal toenemen door de tewerkstelling van arbeiders uit het logistiek contingent; dat hetzelfde geldt voor het nadeel dat verzoeker ziet in de bedreiging van het statuut dat hij bezit; dat, bijvoorbeeld, verzoeker geen enkele informatie verschaft over de vraag hoe dikwijls hij nu taken vervult die voortaan ook door arbeiders uit het logistiek contingent verricht kunnen worden; dat aldus bij gebrek aan concrete informatie, de Raad van State er niet van overtuigd is dat er een reële kans bestaat dat verzoeker, vooraleer de Raad van State een beslissing over de grond van de zaak zal genomen hebben, het slachtoffer zal geworden zijn van het door hem aangevoerde nadeel;

3.3.5. Overwegende dat de verwerende partij zich verzet tegen de neerlegging door verzoeker, ter terechtzitting, van een aantal documenten om alsnog het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk te maken; dat dat verzet terecht is aangezien de Raad van State in een schorsingsprocedure geen rekening houdt met gegevens die, hoewel zij bij de verzoeker bekend konden zijn, niet in het verzoekschrift zijn vermeld; dat in ieder geval ook die gegevens het bewijs niet leveren van een dreigend moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

3.3.6. Overwegende dat verzoeker het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aannemelijk maakt; dat de vordering om die reden verworpen wordt,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. DE BRABANDERE.**